

geringer havde fundet paa af Hensyn til vedkommende Institutioners Tarv at forhøje Renten til $4\frac{1}{2}$ eller 5 pCt. Jeg skønner ikke rettere, end at det har været fast Regel med 4 pCt. af disse Kapitaler, ihvorvel der har været Tider, hvor man kunde faa baade $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt. Rente. Jeg forstaar heller ikke Finanslovens Behandling paa anden Maade, end at naar vi vedtage et Budget, som indeholder en bestemt Indtægt — vel at bemærke ikke en kalkulatorisk Post men en bestemt Indtægt, saa er det Lovgivningsmagtens Bevilling, og jeg forstaar det da saaledes, at saa er ogsaa Regeringen forpligtet til at administrere i Overensstemmelse med det bevilgede Budget. Den højtærede Konseilspræsident har en anden Opfattelse i saa Henseende, det er der ikke noget at gøre ved, men jeg beklager det og haaber, at det alligevel skal lykkes ad Aare at komme til Forstaaelse i saa Henseende. Der er her ikke blot Spørgsmaal om de vedkommende Institutioners Interesser og Tarv, men der er ogsaa andre Spørgsmaal fremme. De vedkommende Institutioner have jo ikke Ret til at faa en eneste Øre mere, end Pengene ere værd. Naar nu Pengene ikke ere 4 pCt. værd, saa have de ikke Ret til at faa 4 pCt. Og nu er det jo en bekendt Sag, at der laanes af Kreditforeninger hele Landet over og navnlig paa saa udmærkede Panter, som her er Tale om, Penge til $3\frac{1}{2}$ pCt. og derunder, navnlig har man meget gode Laan til $3\frac{1}{2}$ pCt., og dernæst kan jeg ikke skønne andet, end at Lovgivningsmagten ikke blot har at tage Hensyn til de vedkommende Institutioners Tarv, men ogsaa til alle berettigede Samfundskrav, og nu er det jo en Ting, vi saa ofte have talt om, at der er stærk Trang til Nedgang i Renten for de forskellige Erhvervs Vedkommende, ganske særlig Landbrugets. Det er jo Prioritetsrenten, der trykker Landbruget ganske særlig, og alt, hvad Lovgivningsmagten i saa Henseende kan gøre uden at gaa andre berettigede Interesser for nær, er absolut en fortjenstfuld Handling.

Om Kirken i Kjøbenhavn vil jeg sige, at naar man beklager den Tilføjelse, den Anmærkning paa vedkommende Konto, og navnlig taler om denne Lov, som ligger i det andet Ting om en Ligning paa de københavnske Sognemenigheder, saa vil jeg sige, at det er ikke vor Mening at ville stille os fjendtlig over for det Arbejde, man gør her i Kjøbenhavn for at afhjælpe den Trang, som er til Stede i saa Hen-

seende. Ordføreren i det andet Ting har gentagende sagt, at vi stille os over for Kjøbenhavn ganske paa samme Maade, som over for det øvrige Land; naar man fremkommer med Planer og Overslag o. s. v. om Kirkebevillinger, og man i øvrigt er overbevist om deres Nødvendighed, bevilger man Tilskud fra Statskassen. Man bevilger Tilskud til mange Kirker ude i Landet, men, som sagt, paa de Betingelser, at der fra privat Side ydes Tilskud, og at man møder med Planer og Overslag, det samme, som man gjorde i dette Tilfælde over for Kjøbenhavn. Naar man dernæst taler om Bidrag fra Kommunens Side, saa har den jo ydet meget store Bidrag, 150,000 Kr. i Form af Grunde til Kirken. Dernæst var det ærede Medlem inde paa at tale noget om de 25,000 Kr. til „Kristelig Forening for unge Mænd“ i Kjøbenhavn; dette Tilskud blev nægtet i det andet Ting med 50 Stemmer mod 42. Jeg vil ikke haabe, det er hans Hensigt at rejse Debat om dette Spørgsmaal i dette Ting. Jeg skal blot i Forbigaaende minde om, at det er anerkendt, at denne Forening udretter meget godt, det har Ordføreren udtrykkelig udtalt sin Anerkendelse af i det andet Ting, men naar vi ikke have kunnet gaa med til denne Bevilling, er det ene og alene af Hensyn til Konsekvenserne, fordi vi ikke hidtil have givet Tilskud af Statskassen til den Slags Ting. Jeg kunde nævne mange Ting fra en anden kirkelig Retnings Side, som ere baarne frem til Velsignelse for vort Folk, uden at man har henvendt sig til Statskassen om Tilskud. Gaar man nu ind paa at give dette Bidrag til denne Forening, er man inde paa en videre Mark, saa kan man ikke, som den ærede Ordfører udtrykkelig udtalte, nægte et lignende Tilskud til andre kirkelige Retninger, vi kunne ikke nægte Tilskud f. Eks. til en Mængde Højskolehjem baade her og i Kjøbenhavn og andetsteds, Valgmenigheder og mange andre Ting, men vi bør ikke gøre det af Hensyn til de mulige Konsekvenser, og dernæst ogsaa fordi man tror — og det tror jeg ogsaa fuldt og fast paa — at den Slags Ting skal helst bæres af den private Virksomhed, og at i det hele taget Kristendommen ikke trænger til Støtte i saa Henseende. Den private Virksomhed er nok i Stand til at gøre, hvad der i saa Henseende er nødvendigt.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og saa i øvrigt anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse. Det er jo, som det ogsaa er blevet erkendt her i